

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De sinceritate pœnitentiæ, seu de bono proposito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES XIII.

De sinceritate Pœnitentiæ, seu
de bono Proposito.

I.

Non satis est habere dolorem de peccatis, sed insuper sincerum habere oportet propositum ea in posterum non amplius committendi. Sinceritatem enim doloris nostri de præteritis, è firmitate metimur propositi deinceps peccata vitandi, ita ut verè pœnitentes nobis jure videamur, si fideles sumus in servandis, quæ concepimus, propositis : Ea enim, si firma sunt, de sinceritate doloris dubitandum non est ; verùm alterutro deficiente, jure suspectum est alterum. Vix unquam peccatorum, quæ admittimus, pœnitentia tangimur, ubi in ijs evitandis firmi, constantésque non sumus : Ille, inquit S. Gregorius, impostor, non pœnitens est, quem delectat eadem peccata perpetrare, quæ paulò antè deploraverat. Ex hisce judicium fer de sinceritate doloris, & bonitate confessionum tuarum.

II. Propositum hoc generosum esse debet : Voluntates debiles, quas velleitates

Iacuarus.

appellant, haud sufficiunt. Harum enim plenus est infernus: Hæ afflictos, & infelices, non item verè pœnitentes nos reddere possunt. Debilia ista peccati fastidia, debiles hæ ad bonum propensiones, morari nos & decipere, justos verò reddere non valent. Ut quis pœnitens sit, satis non est, dicere: Hoc vellem: sed dicendum: volo, & faciam, quantocunque id mihi steterit. Velleitates istæ sunt voluntates cum conditione, quæ nihil penitus proferunt. Hoc vellem, idem est, ac dicere: paratus essem renuntiare peccato, nisi etiam simul renuntiare deberem huic personæ, huic voluptati, huic bono alieno. Insulsa voluntas hæc est, cum à se ipsa dissideat: Equidem vellem, tantundem est, ac dicere: DEUS inspirationibus suis ad vitandum peccatum me animat: & dum ei resisto, motus libertatis meæ, esse impulsus gratiæ, sensum esse consensum, & inefficacia conversionis desideria, esse conversionem mihi persuadeo. An non de hoc tibi hactenus blanditus tibi met imposuisti? An non hoc sub falsa, seu imaginaria pœnitentiæ specie te impediit, quò minus veram pœnitentiam ageres? Modicum illud firmitatis, quod in propositis tuis præ te tulisti, an non sufficiens hujus est argumentum?

III. Propo-

III. Propositum hoc efficax esse debet: Ianuarius.
Piger, inquit sapiens, *vult, & non vult*. Cum enim debilia quædam desideria concipiat; *Prov. 13. v.* sed manum operi non applicet, nec quidquam exequatur, re ipsa non vult. Peccatum efficaciter vitare velle, est media arripere ad finem suum assequendum habilia; quantumvis ea molesta & difficilia sint; Est animum intendere superandis obstaculis, quantumcunque magnis, quæ bonis nostris propositis se opponunt; hoc est, vitare occasiones, quæ peccato nos irretire possunt, quantumvis eæ gratæ sint, propriisque nostris commodis favere videantur. anne haftenus peccato renuntiare voluisti? Si ita se res habet, sincerum est propositum tuum, vera pœnitentia tua; sin verò, quam parum fidere confessionibus tuis [potes? An non de ipsismet pœnitentijs tuis, pœnitentiam agere tibi necessarium est?

Uttere constantiâ & fidelitate in servandis bonis propositis, veluti regulâ, de sinceritate doloristui judicandi.

Desideria occidunt pigrum; noluerunt enim quidquam manus ejus operari. *Prov. 21. v. 25.*

Periculosè erratur, quando, quod de DEO est in nobis, de nobis esse putamus. *Bern.*